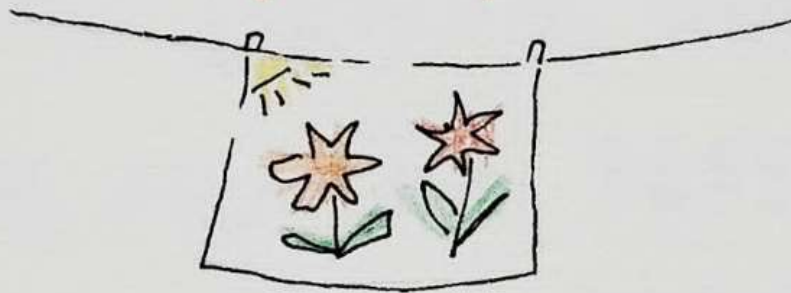

TIN SRAKOPIN
V GALERIJU

NAPISALA IN
ILUSTRIRALA
MAJA MLAKAR

Maja Mlakar

Tin Srakopin v galeriji

Ilustrirala

Maja Mlakar

Založila

REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje

2026

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

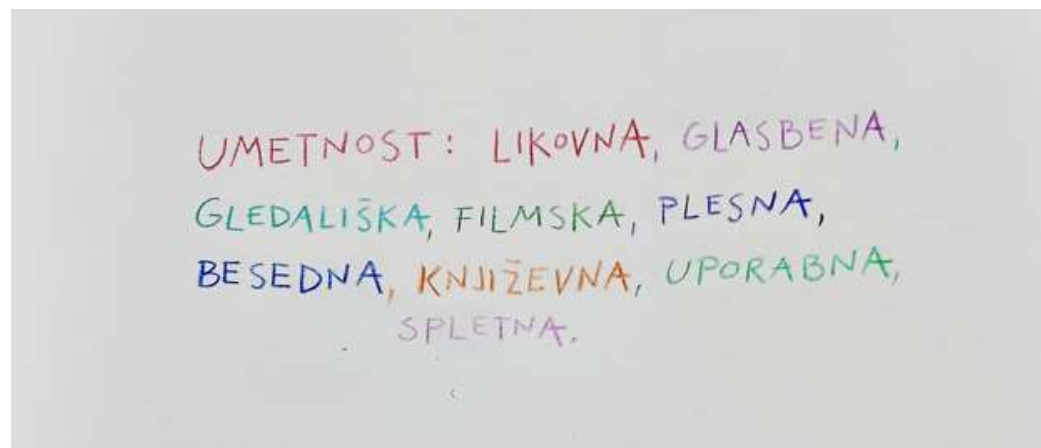
Tin Srakopin je na nek zelo dolgočasen dan letel nad mestom. Kar tako. Malo je vadil ostre zavoje, naredil nekaj salt v zraku in hitrih zavojev. Letel je tudi hrbtno. Tako, za vajo. Trener Skobec bi bil sigurno zadovoljen nad njegovimi letalskimi podvigi. Izgledalo je, kot da so se ostali srakopini poskrili pred dolgočasjem, saj ni bilo nikogar drugega na nebu. Na nebu se je razvlekel dolg oblak, ki je izgledal kot nekakšen neznan ptič z velikimi nogami, kot bi ga oblikoval sam gospod Picasso. Likovna in glasbena umetnost je v srakopinski šoli zelo priljubljena.

Tin je imel rad umetnost. Zelo je užival pri risanju in slikanju. Rad je tudi prepeval.

Najraje pa je imel treninge hitrostnega letenja. Boste rekli, saj to je šport. Seveda, seveda. Vendar tudi pri športu so veščine, skoraj umetniške, da neko stvar izvedeš res perrrrrrfektno. Recimo; oster zavoj v zraku, kjer se moraš v točnem delčku tisočinke ustaviti in zaviti pod kotom enainedemdeset stopinj, in leteti z enako hitrostjo naprej. To ni hec. Ker taki zavoji so nevarni. Lahko se prehitro ustaviš in padeš sto metrov globoko in se s krepeljci komaj ujameš za kakšno visoko vejo. Ali pa si prepočasen in ne moreš speljati ovinka. In potem morda štrbunkneš v ribnik, kot je v Svinjski vasi. In potem se ti še pujsi smeji. Nerodno. Res.

Skratka, hitrostno letenje je tudi umetnost. Vsaj tako pravi trener Skobec.

V šoli pa so se naučili, da imamo različna področja umetnosti.

Pogled mu je pritegnila lepa rumena stavba. Na njej je pisalo GALERIJA.

V tem dolgočasnem dnevu je bila galerija odprta. Vrata so bila odprta na stežaj, obiskovalcev pa nikjer. Tin je pogumno zakorakal v notranjost. Notri so bile velike sobane, v katerih so visele umetnine. Slike in risbe deklice Maje iz vrtca. Srakopini imajo radi majhne otroke, saj jim ves čas iz rok padajo različne dobrote, ki jih srakopini radi pobirajo. Najraje imajo obgrizene koščke svežega sadja in zmečkane ostanke žemljic.

Tin se sprehodi ob slikah in risbah. Seveda je vedel, kakšna je razlika med sliko in risbo. Pri risbi vlečemo različne črte in pike in nič ne barvamo. No, kakšno malenkost lahko obarvamo. Pri slikah pa barvamo večje in manjše ploskve. Na vhodu je zavzeto prebral navodila, da se umetnin ni dovoljeno dotikati. Niti ni dovoljeno jesti, ni se dovoljeno loviti, niti se ne sme preglasno pogovarjati. Vse to je Tin že vedel. Srakopinčki se to naučijo takoj drugi dan, ko začnejo hoditi v prvi razred srakopinske šole.

Prva risba ga spomni na svoje prve risbice, ki jih je nakracal takoj prvi dan, ko je zlezel iz jajca. Takoj si izmisli pesmico:

Čičkeračke, čičkemačke,
to so smešne sličice,
čičkeračke, čičkemačke,
to je sonce, to oblak,
to sigurno ve prav vsak.

Človeški mladički imajo radi svoje mamice. Ravno tako tudi srakopinčki. Tin Srakopin obožuje svojo mamico. Nosi ji cvetje, riše risbice in poje pesmice.

*Najboljša med vsemi je mamica moja,
rada me ima, me nežno objema.
»Ti si moj sonček,« vsak dan mi reče,
meni srce razganja od sreče.*

Risba ga spomni na nek kraj, kjer sta tako sredi hribčka stali dve mali hišici z velikima rdečima strehama. Takoj si izmisli izštevanko.

*Hišica ob hišici
kakor mali dvojčici
puhata oblacke.
Rdeča streha,
gozd zelen,
ti pa pojdeš ven.*

Opa, ptički, jaaaa, ptički. Seveda, če si srakopin, si iz roda ptic. Biti ptica je najbolj kul zadeva! Si lahkoten in lahko odletiš, kamorkoli si želiš.

*Res je zakon biti ptič,
ne skrbi me čisto nič,
letim po zraku, mal grem peš,
in ogledam si cel svet.*

Oho, to je pa dimnikar! Seveda, večkrat je opazil dimnikarja na strehah hiš. Z omelom je opletal in čistil saje, da bi pozimi imeli ljudje tople domove. Seveda. Tudi srakopini čistijo svoje hiše in svoja gnezda. Vendar to delajo vsak teden ob sredah od petih popoldne do sedmih zvečer.

*Od tal do slemena je lestev visoka,
na strehi pa mož z omelom opleta.
Halo, halo, dimnike čistimo!
Halo, halo, za gumb se držimo!
Če za gumb se ti držiš – ti loviš!*

Tin velikokrat nabere lep šopek rož za mamico. Vedno jih da v vazo na mizi. In vedno jih je vesela. Rože na travniku so pomembne za ptice. V travi se skrivajo, nabirajo vejice za gnezda ter nabirajo semena za hrano.

*Rožice cvetijo,
rožice dišijo,
naberem jih za mamico,
ji zapojem pesmico.*

Oho, na tej risbi pa izgleda, ko bi bili narisani njegovi prijatelji iz gozda. »Z njimi je vedno zabavno,« pomisli Tin.

*Zajec Žarko, ježek Zdravko,
medved Rudi in lisica,
vsi so z mano in tam sem jaz,
za vse skupaj veselica.*

Tudi v živalskem vrtu je že bil. Leteli so tako dolgo do tja, da so naredili sedem postankov. Pozdravili so zanimive živali, ki so živele v premajhnih prostorih. Živali bi seveda morale tekati, plavati in leteti na svobodi. Škoda, ker ne morejo kar odleteti iz svojih kletk.

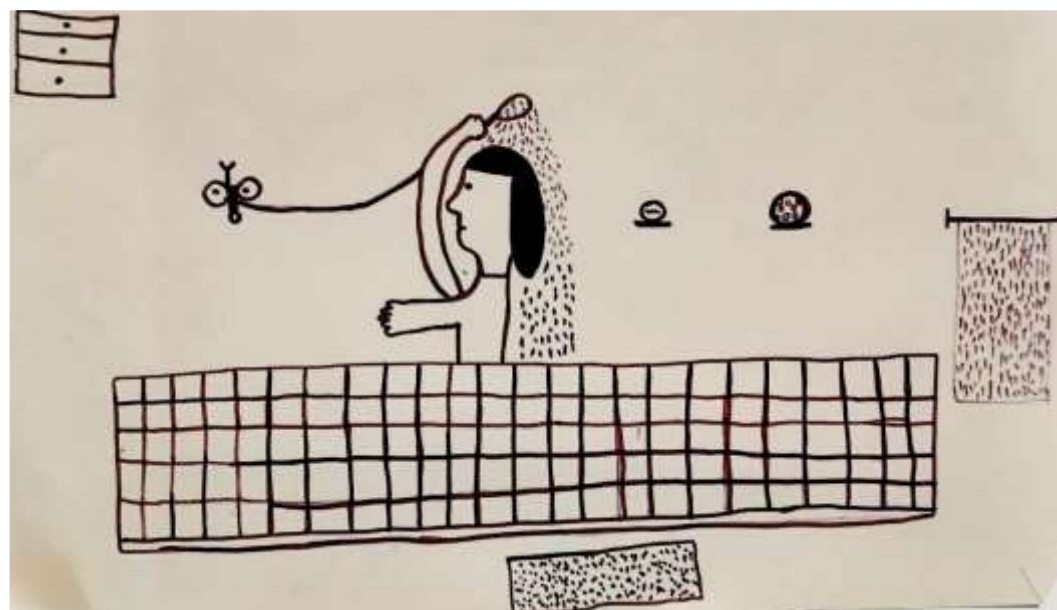
Spomnil se je na njih in si zabrunda odločno pesem.

*Cel živalski vrt je pobegnil na prostost,
kamele, žirafe, jeleni in biki,
antilope, lisice in divji levi,
osveščali so človeške mladičke:
NIKDAR ne zapiraj živali v kletke!*

Srakopinci se od nekdanj radi kopajo. Čofotajo, špricajo, na ves glas pejejo in si govorijo hecne zgodbe. Čofotalni krožek ima veliko članov. Stari in mladi srakopinci ob nedeljah trenirajo v čofotalniku Pri Raci Mlakarici.

*O naš krasni čofotalnik, v njem se radi kopamo,
kopamo, kopamo,
da imamo čiste perje, dobro se počohamo.
O naš lepi čofotalnik, v njem se radi hecamo,
hecamo, hecamo,
da imamo čiste kljune, dobro se počohamo.*

Srakopinci ne potrebujejo dežnikov. Dežnik je precej nerodna reč, če hočeš leteti z njim. Zato ga raje obesijo za kljuko na vejo pod hišo. Tako obrnjen dežnik uporabijo za gugalnico. Ob dežju se napolni z vodo in potem lahko čofotajo v njem.

*Marela sedela je v kotu doma,
čakala na dež, da od doma bo šla.
Oblak se raztrga in ceste zalije,
vesela marela pa ploska od sreče.
Mokre so kaplje in mokra so tla,
lužna pri luži, oblak se smehlja.*

Kadar dežuje, pridejo na plan deževniki. In srakopinci obožujejo deževnike za popoldansko malico. Tako je nastala tale pesem.

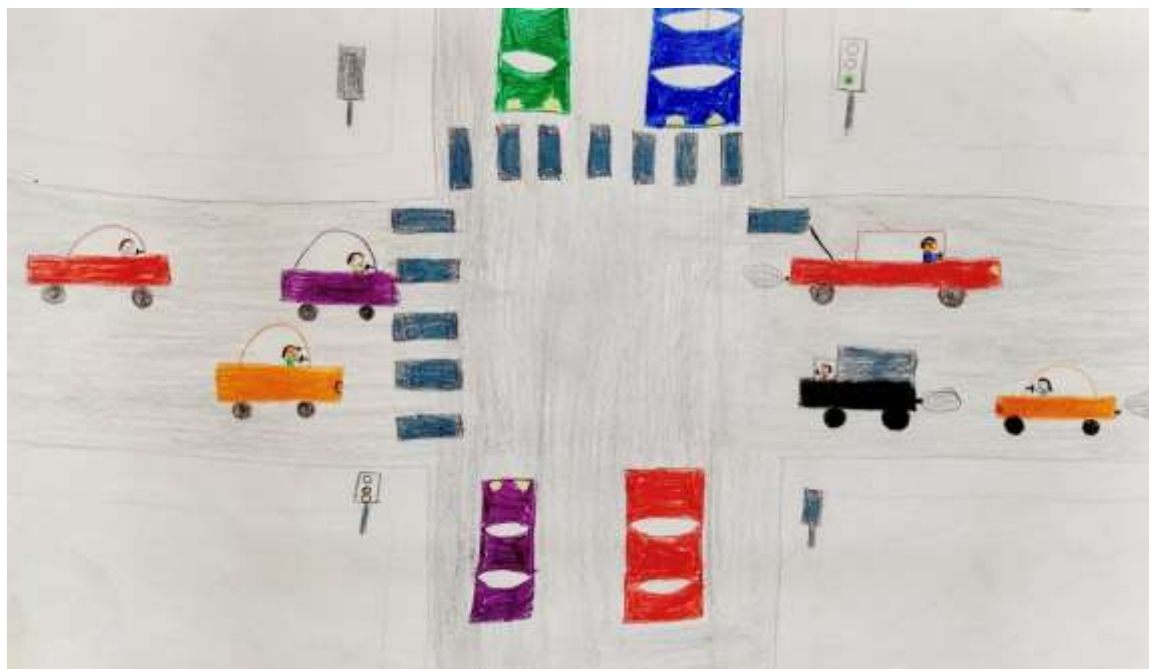
*Deževen dan,
dežuje na dežnike,
pisani dežniki,
v lužah so deževniki.
Njam, njam,
juhej, deževen dan!*

Potihno se zahihita, skoraj mu uide krakanje. Koliko D-jev in Ž-jev ima ta pesem. Res hecno. Psssst, v galeriji si tiiihooooo ogledujemo umetniška dela.

Ceste, križišča, krožišča, semaforji in avtomobili. Srakopinci jih opazujejo večinoma iz zraka. Vsak mali srakopinček že ve, da za vožnjo po cesti potrebuješ vozniški izpit. Tudi za letenje po zraku moraš poznati zakone ustavljanja, hitrosti, zavijanja visoko v zraku in pravila lepega vedenja. Vse to jih naučijo starši, še preden prvič poletijo iz gnezda.

*Sive ceste, hitri avti,
tovornjaki, semaforji,
vse je hitro, vse drvi,
pazi se na cesti ti.*

Tin obožuje sladke. Obožuje domačo mušello, rad ima koščke rdečega sadja, kot so lubenice, jagode, češnje in ribez. Njegova mama naredi odlični češnjev sok. Če pa pade notri kakšna rdeča muha, je pa še boljši.

*Rdeče češnje jaz rad jem,
še bolj temne so še boljše,
pa še to lahko povem,
Daj, naberi mi najboljše!*

Opazil je tudi, da je ta umetnina naslikana s tempera barvami. Torej to ni risba, ampak slika, saj so večje barvne površine.

Zagleda risbo mačke. UF! Mačke so nevarne za ptice. Ja, je že videl, kako se konča, če te maček dobi v kremplje. Ko se kakšen srakopin pravočasno umakne mački visoko v drevo, se potem iz varne višine STRRRRRRAŠANSKO DERRRRRRRE. Tako vse srakopince obvesti, da je maček v bližini in naj bodo prrrrrrrrrrrrrrevidni.

*Tale mucasta žival,
z brki, repom, krempljci,
strašno, strašno za vse nas,
če nas ulovi.*

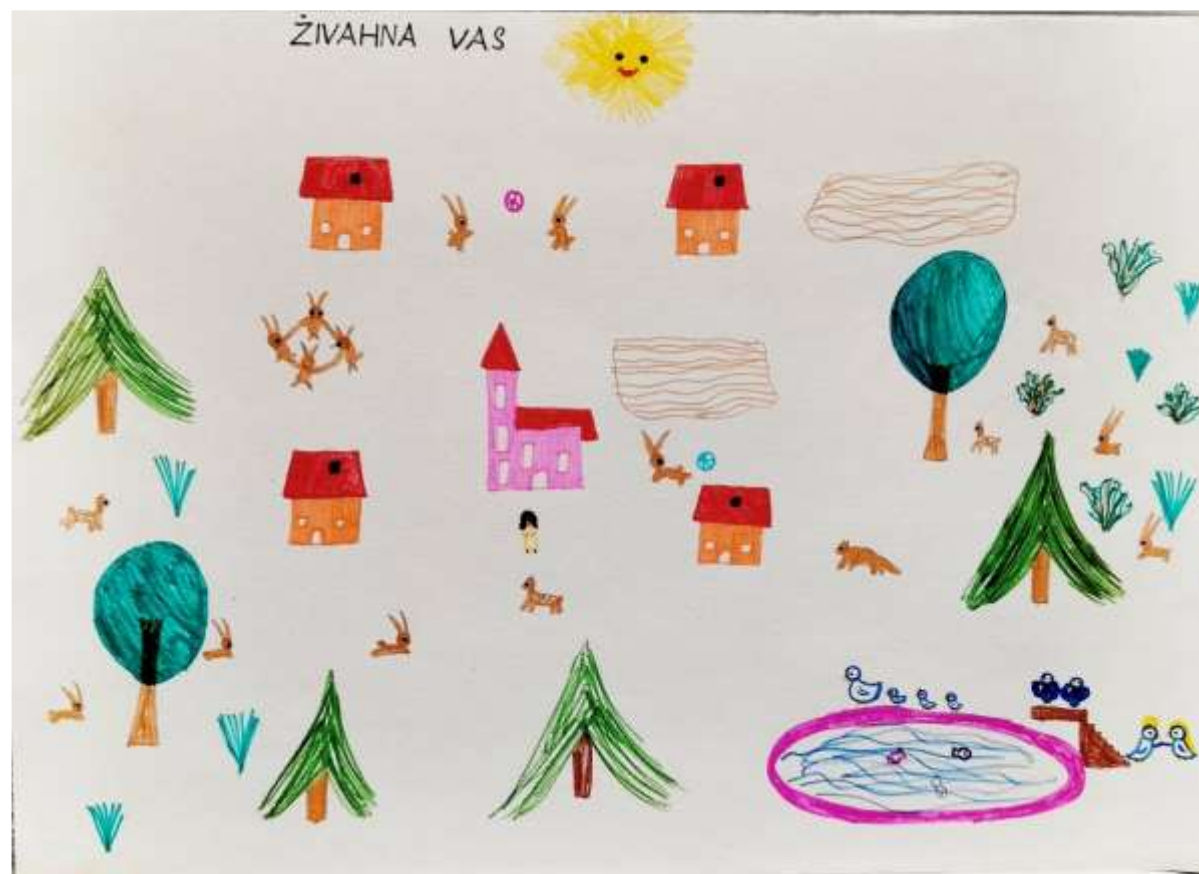
Slika jeseni. Listi na drevju so obarvajo v tople barve. V jeseni si začnejo srakopinci urejati domove za zimo. Da jim bo toplo. V primeru slabega vremena ostanejo doma, gledajo posnetke hitrostnega letenja ali umetniškega lebdenja. Nekateri zavzeto štrikajo, drugi pa kuhajo odlične obare in vabijo prijatelje na obisk.

*Listje pleše sem in tja,
vsak svoj topel dom ima.
Listi padajo na tla,
mrzla zima bo prišla.*

Predzadnja risba ga razveseli. Oh, kakšna luščna vasica. Vsi se igrajo, sonce sije, živali in ljudje živijo v sožitju.

*Na sredini cerkvica
med hiškami stoji.
V Živahni vasi prav vsak dan
se sončece blešči.
Življenje tam je pravljica,
vsak si to želi,
če tudi ti kdaj prideš k nam,
veseli smo te vsi.*

Vsi srakopini so veliki športni navdušenci. Seveda. Najraje imajo hitrostno letenje, takoj nato sledijo letalski obrati in lupingi v zraku nad Medvedjo gmajno. Potem je tu še čofotalniški krožek in štrikanje mrež za lovljenje muh. Mogoče bi kdo rekel, da to ni šport. Pa vendar je štrikanje tudi del športnega društva Počasno štrikanje hitrih srakopincev.

Tudi sneg imajo radi. Kadar je snega ravno prav malo, se radi kotalijo ali drajsajo po nizkih travnatih hribčkih. Ljudje pa seveda smučajo. Enkrat je Tin probal stopiti na smučke, pa je rrrrrrrrrresssss preveč drrrrrrselo. Zadnja slika ga je spomnila na njegovo dogodivščino.

*Sneg je mrzel in drsi,
sneg je moker in diši.
Štrikanje je dobra stvar,
če za sneg ti res ni mar.*

Dolgočasen dan se je zavlekel v dolgočasen večer. Tin je zadovoljno ugotovil, da mu ni več dolgčas. Risbe in slike so ga razveselile. Ob njih se je spomnil na svoje prijatelje in na dogodivščine, ki jih je doživel. Res, prav res, galerije so fina reč. Drugič mora povabiti prijatelje, da si skupaj ogledajo razstavo.

Na nebu je že svetila prva zvezda. Hitro, hitro že leti. Pet lupingov in sedem hitrostnih zavojev, da bo čimprej doma. Mama Srakopin bo na mizo postavila Tinovo najljubšo večerjo – pohane pajkove nogice in solato iz jagod.

Vprašanja:

Si že bil/a kdaj v galeriji?

Kaj si si ogledal/a?

Katera pravila obnašanja v galeriji poznaš?

Kdo je bil s teboj?

Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Naslednjič si izberi najljubšo umetnino v galeriji in si izmisli uganko ali kratko pesem. Nato povej uganko/pesem svojemu spremljevalcu in on/a naj ugane, za katero umetnino gre.

